

In memoriam Maurits Coornaert

Zeven maal om de aarde gaan,
Als het zou moeten op handen en voeten;
zeven maal, om die éne te groeten
die daar lachend te wachten zou staan.
Zeven maal om de aarde gaan.

I. Gerhardt

(... op zijn rouwprentje)

Waarschijnlijk zal niemand meer kunnen schrijven over onze goede vriend en bestuurslid Maurits Coornaert, dan hij die zijn bibliografie samenstelde. Een betere biografie is er niet, gewoon omdat boeken en leven, biblios en bio, bij Maurits één waren.

Wie Maurits Coornaert wil kennen zal zijn geschriften moeten lezen. Geschriften die zijn hele zijn en ziel weerspiegelden. Geboren te Heist-aan-Zee als boerenzoon op 7 oktober 1920, wist hij wat land, zee en duinen waren. Hij kende de klei en de wei, de reegrachten en de aders. Het mag ons dan ook niet verwonderen, dat hij schreef over zeeweringen en waterlopen, boeren en vissers, watermolens en steenbakkerijen. De hydrografie tussen Brugge en het Zwin was zijn biotoop.

Hij was niet de man van het uitbundige gesproken woord. Hem was eerder toevertrouwd het zorgvuldig neerschrijven en in kaart brengen van het geduldig opgezochte, ontrafelde en bedachtzaam geconcludeerde, dit, nadat hij archiefstuk had getoetst aan aarde en water. Nadat hij zevenmaal over die aarde was gegaan. Hij had de akker geploegd en de weide betert. Niet te verwonderen, dat zijn allereerste artikel dan ook handelde over *De drie dorpen van Heist* (RDP 1962) in de vierde jaargang van ons blad, wat zou uitmonden in zijn eerste grote zelfstandige publikatie (in eigen beheer!) *De topografie van Heist-aan-Zee* in 1965.

We herinneren ons als de dag van gisteren, dat de sekretaris van onze kring opgetogen aankondigde, dat hij iemand had gevonden, die Latijn kende. Want zo iemand als Maurits had de kring dringend nodig om oude archiefstukken na te pluizen en desnoods te vertalen.

Maurits had immers een licentiaat klassieke talen behaald aan de Katholieke universiteit van Leuven. Hoewel dit laatste hem schijnbaar onbewogen liet. Hij zelf, - zijn uitgevers wel! - was er niet op gebrand te pas en te onpas zijn titel voor of achter zijn naam te zien. Want het was niet alleen in *Rond de Poldertorens* dat hij publiceerde. Ook *Biekorf*, *Brugs Ommeland* en tal van andere wetenschappelijke tijdschriften en jaarboeken plukten graag zijn vruchten.

Waarschijnlijk zal niemand beter kunnen schrijven over onze goede vriend Maurits, dan hij die zijn rouwprentje opstelde. Vooal het A.V.V.-V.V.K. heeft ons getroffen. Maar we schreven het al: Maurits was niet de man van het uitbundige gesproken woord. Dit was iets wat hij diep in zijn hart droeg. Zoals hij diep in zijn hart zijn zachte Magda droeg. Ze trouwden in Harelbeke op 26 december 1967. En zijn bibliografie leed er niet onder. Sla er de jaren 67, 68 en 69 maar op na. Het is een hele opgave getrouwd te zijn met een vorser, een publicist, een heemkundige. Alleen heemkundigen weten het niet...

Maurits bleef even druk in de weer, ook als leraar aan het O.L.V.-Hemelvaartinstituut te Waregem waar hij:

"...onberekend, met volle inzet en overgave jonge mensen van zijn rijkdom en inzichten heeft laten genieten".
Zelfs in de Kultuurraad van Waregem was hij, als vertegenwoordiger van de Volksunie, een actief en gewaardeerd lid.

Zijn geest pendelde tussen Heist, Waregem en Griekenland...

Het Goede, het Schone en het Ware...

Hij vond het definitief op 10 mei 1993...

Zeven maal over de zeeën gaan,
schraal in de kleren wat zou het mij deren
kon uit de dood die éne doen keren.
Zeven maal over de zeeën gaan-
zeven maal, om met zijn tweeën te staan.

De hoofdredakteur